

Enduron SM ratkaisut

TUTUT SÄVELLE

Mestarit perhepotretissa! Jii Pee, Tintti ja Karri Lahtinen.

Enduron SM-sarja on tällä hetkellä oikeastaan kolmiosainen, sillä talvella ejetaan yksi aivan selvä spoorikisa ja keväällä oleva Päitsi on oma lukunsa. Tänä vuonna sitä jopa painotettiin puolitoistakertaisilla pisteillä muihin verrattuna. Sikäli ratkaisu ei ole tasapuolinen, että Päijänteen kaltaisessa pitkässä ja erikoisessa kisassa on huomattavasti suurempi todennäköisyys keskeyttää ja silloin siitä ikäänkuin rangaistaan erikseen! Kolmannen osan sarjasta muodostivat neljä syksyllä ajettavaa täysin selvää kesäkelin kisa. Pistelasku oli sellainen, että yksi kilpailu järettiin huomioimatta lopputuloksissa. Ensi vuonna tähän on tulossa muutos, sillä SML on päättänyt kaikissa lajeissa laskettavaksi bruttopisteet ja niitä saa viisitoista parasta kuten MM sarjassakin.

Syyskilpailut alkoivat Toijalassa, missä ajettiin kaksi kierrosta ja yhteensä kuusi pikistä. Yksi crossityyppinen hiekkakuoppa ja kaksi hidasta metsäpätäkää. T-VsMK järjestää kisoja rutiinilla ja kaikki pelasikin hyvin, mutta suurin osa kilpailijoista piti reittiä turhan hitaana. Pidempi metsäpätäkää, joka kesti parikymmentä minuuttia oli suurimmalta osaltaan ykkösen ja kakkosen puun ja kiven kiertoa. Siinä ei paljon vauhti kehity! Lisäksi moni sanoi, että yksi siirtymä olisi ollut huomattavasti parempi pikis, kuin nyt ajetus. Ensimmäisellä kierroksella haittasi näkemistä myös pitkä heinä. Siihenhän auttaisi kun antaisi paikkakunnan miesten ajaa rataa etukäteen. Näissä reitin teko asioissa auttaisi, kun tehtäisiin enemmän yhteistyötä ja Toijalaankin olisi varmasti ollut help-

Enduron SM-sarja oli tänä vuonna loppuun asti jännittävä, sillä päikeissä oli ennen viimeistä kisaa vielä Jii Pee Leinolla ja Jukka Aureksella mahdollisuus mestaruuteen. Ja isossa luokassa oli sama tilanne peräti viidellä kuskilli. Lopulta kuitenkin kävi niin, että suurimmat suosikit Leino ja Tiainen ajoivat viimevuotiseen tyyliin korkeimmalle palkintopallille.

Päikeissä saavat muut ensi vuonnakin yrittää metsästä Jii Peen päänahkaa, mutta isossa luokassa jää kenttä avoimeksi, kun Tiainen ajaa italialaisella lisenssillä paikallista mestaruussarjaa.

Kauden piristyksestä vastasivat Laaksosen veljekset Juhani ja Marko ajamalla molemmat mitaleille. Juhani hopeaa isossa luokassa ei sinänsä voi pitää minään yllätyksenä, sillä onhan palkintokaapissa jo kuusi mestarutta ennestään. Markon hopea päikeissä sen sijaan oli kauden yllätys, sillä jättihän kaveri jopa Päitsin väliin, koska ei viitsinyt lähteä palelemaan.

Nuorten mestaruus oli kahden kauppaa Karri Lahtisen ja Sami Pöllänen välillä edellämäinitun korjatessa lopulta potin.

- Jukka Helminen -

po saada asiantuntija apua vaikkapa Hämmennöllän konkareilta.

Seuravaksi siirtyi karavaani Orimattilaan, missä oli hienot puutteet lähtöpaikan sijaitessa aivan kylän keskustassa. Myös maastot alueella ovat oivalliset kunnan reitin tekoon, mutta silti tunnuttiin menevän siitä missä aita on matalin. Ajettiin kaksi kierrosta ja vain neljä pikistä. Ja kun ne kestoltaan olivat kaikki vain muutaman minuutin luokkaa ei oikein voinut puhua SM-endurosta. Niinpä jos joku tässä kisassa epäonnistunut kilpailija olisi halunnut olla ilkeä ja tehnyt protestin ei tuomaristolla olisi pahemmin ollut muuta mahdollisuutta kuin mitätöidä SM-arvo. Sääntöjen vaatima 45 minuutin pikisaika kun ei tullut alkuunkaan täyteen. Miksi ei muuten ajettu kolmat-

ET!

Kädet taskussa seisova ruutuhainen kaveri Peter Hansson katsoo silmä tarkkana, miten toinen Maailmanmestari Kari Tiainen selviää Röykin suosta.

ta kierrosta, sillä reittikin parani koko ajan kuluksen myötä?

Seuraava kilpailu ajettiin sitten Vihtijärven maastoissa perinteisen Röykin ajon nimellä. HTM ja HMMK isännöivät samalla myös Suomi-Ruotsi maaottelun ensimmäistä osaa ja hoitivat hommansa kunnialla. Ratamestari Vilokkinen oli vanhalla rutiinilla tehnyt reitin, jota kilpailijat pitivät yhtenä vuoden parhaista. Yhteensä kuusi pikistä kestivät monen päivän sateista huolimatta koko karavaanin paria pientä reikää lukuunottamatta ja parasta oli niiden monipuolisuus. Oli hiekkakuoppaa, peltoa ja kunnollista metsäpolkua.

Miesten maaottelussa juhli Suomi, vaikka naapurit olivatkin liikkeellä todella kovalla joukkueella. Jeff Nilsson piikillä ja isoilla Kent Karlsson, Dick Wicksell ja Peter Hansson. Karlssonilta katkesi vesipumpun akseli heti alussa ja Hanssonilta meni vaihdelaatikko kisan puolivälissä. Niinpä meikkäläiset lähtevät johdossa ottelun toiseen osaan, vaikka Nilsson voittikin nyt piikit ja Wicksell ajoi isoissa kakkoseksi. Ruotsalaisten käynti täällä osoitti kuitenkin sen, etteivät naapurit ole enää mitenkään ylivoimaisia, vaan parhaat meikkäläiset ovat aivan yhtä hyviä. Taso on todella noussut parin viime vuoden aikana!

Vilokkinen, joka jo vuosikaudet on jaksanut tehdä Röykin reitit muuttaa nyt keski-suomeen, joten kisan kohtalo tulee varmasti olemaan vaakalaudalla ellei hyvälle työlle löydy jatkaa. Kuuleman mukaan on Hanksalmelle tulossa kuitenkin jo ensi vuonna kisa ja tutulla miehellä on sormensa pelissä.

Sarjan päätös ajettiin Sipoolaista isännöimänä Nikkilän ympäristössä. Yhteensä kuusi ajettua ja vaihtelevaa pikistä osoittivat, että lähellä pääkaupunkiseutuakin on mahdollista tehdä kunnan kilpailu. Ensimmäisen kerran saatiin kuitenkin meikkäläiseen enduroon tuntumaa vihreästä liikkeestä, sillä heidän vouthotuksensa esti yhden maastosiirtymän ajon ja se oli sikäli ratkaisevaa, että lähes koko reitti jouduttiin näin vetämään teitä

pitkin pikisiä lukuunottamatta! Tältä taholta tulee harrastus varmasti saamaan tulevaisuudessa lisää vaikeuksia. Kärjen osalta toimi tulospalvelu todella mallikkaasti, sillä tilanne oli tiedossa melkein heti maaliintulon jälkeen.

Vaikka tänä päivänä onkin yhä vaikeampaa tehdä kunnan reittejä ja saada lupia, niin kyllä kuskeilla pitää silti olla oikeus kritisoida, sillä hehän kilpailun lopulta tekevät tulemalla ajamaan. Radantekijöiden työ on kuitenkin lähes aina epäkiitollista hommaa, joten hatunnosto kaikille, jotka ovat tänäkin vuonna aikaansa metsissä viettäneet! Kritiikistä ei kuitenkaan kannata suuttua oli se sitten turhaa tai asiallista vaan yrittää ottaa opiksi.

Ensi kaudelle on sarjaa myöhempiä kehittää, mutta jo vuodelle -92 kannattaisi miettiä jotain piristystä. Yksi vaihtoehto olisi ottaa mukaan jonkinlainen stadionendurotyyppinen osakilpailu ja/tai yksi lyhyt muutaman pikiksen reitti ja sitten loppucrossi Sixin tyyliin. Molemmat vaihtoehdot ovat radan teon kannalta huomattavasti perinteistä enduroa helpompia ja myös yleisöystävällisempiä. Ja tähän suuntaan saattaa hommaa olla pakkokin kehittää tulevaisuudessa!

Muuten laji voi hyvin sillä ajajia riittää toista sataa lähes kisaan kuin kisaan ja uusia harrastajia tulee koko ajan lisää. Tsemppiä siis kaikille!

Seuraavassa lyhyt kertaus kärkimiesten kaudesta ja miitteitä menneistä ja tulevasta:

A125 Suomen Mestari **Juha -Pekka Leino**. Jii Peelle mestaruus oli jo peräti neljäs ja kun mies aikoo edelleenkin jatkaa piikin sarvissa tietää se muille vaikeita aikoja, mikäli meinaavat valtikan turkulaiselta kaapata.

Kaverin työskentely kauden aikana on ollut todella varmaa, sillä ilman ongelmia on tuloksena aina ollut ykkössija. Ainoa todellinen kauneusvirhe sattui Orimattilassa, missä sijoitus oli vasta neljäs. Tosin sielläkään ei tappio tullut pelkästään ajamalla, vaan lyhyessä kisassa ratkaisi pieni harhailu ensimmäisellä pikiksellä koko lopputuloksen. Röykässä valui jopa lähellä ollut yleiskisan voitto pyörän käyntihäiriöihin viimeisellä Ek:lla. Tuo kisa kuitenkin osoitti, että yksi ensi vuoden suosikki piikkien MM sarjassa Jeff Nilsson on täysin lyötävissä. Sipoossa tuli sitten ykköstitä muutamasta töppäyksestä huolimatta, joten mestari päätti kauden arvonsa mukaisesti.

-Kyllä mestaruus aina hyvältä tuntuu, etenkin koska kisa meni lopulta näin tiukaksi. Aures antoi hyvän vastuksen loppuun asti. Ensi vuonna on tarkoitus kiertää koko MM-sarja, kunhan saisi rahoituksen kuntoon. Töistäkin pitää olla niin pitkään pois, että se tuntuu kukkarossa.

Pyörän merkki on vielä avoinna, mutta kyllä se eurooppaan näyttäisi tällä hetkellä kallistuvan, sanailli mestari.

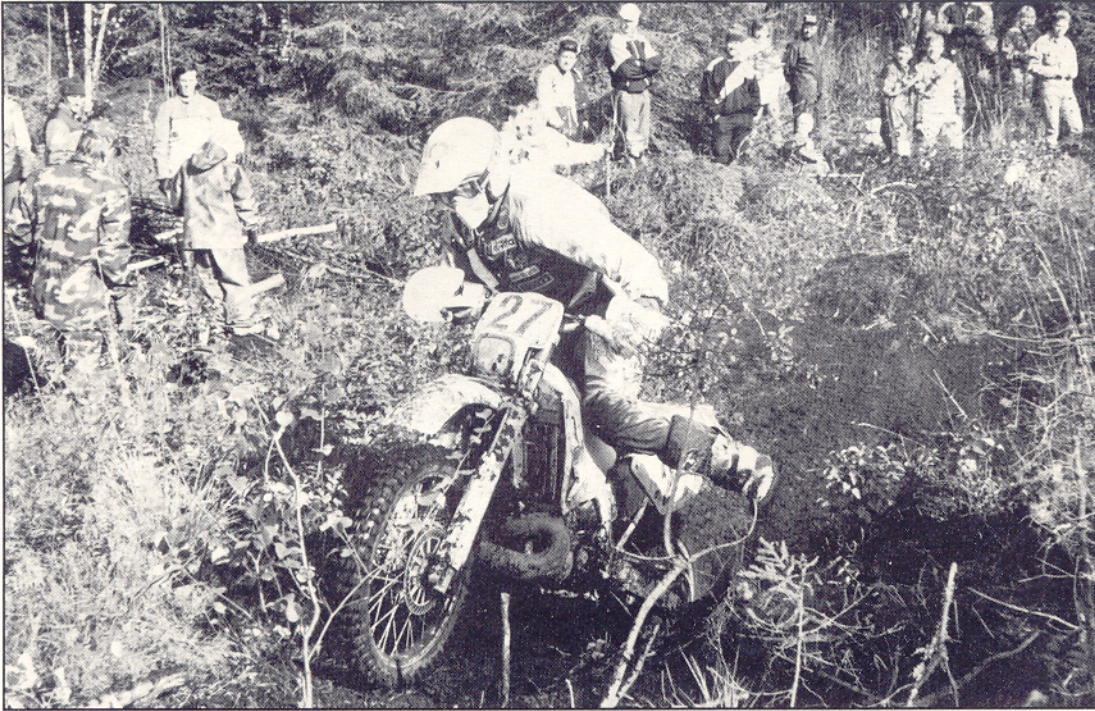
Jukka Aures hopeaa. Aurekselle hopea oli ensimmäinen ja kun viime vuonna tuli pronssia, niin ura näyttää selvästi nousujohteiselta. Ensi vuonna ei tarvitse enää kuin pykälällä parantaa. Kaksi kertaa pääsi kaveri tällä kaudella lyömään Jii Peetä lipalle, mutta kummallakin kerralla korjasi joku muu luokkavoiton. Röykässähän sen teki Nilsson, joten täydet pinnat tuli sentään kerran tilille. Lyhyen ajouransa aikana on Aures osoittanut koko ajan pystyvänsä lisäämään vauhtia ja kun toiminta on myös varmaa, niin tulevaisuudessa ei ole mikään ihme, vaikka se mestaruus vielä tulisikin. Ainoa todella huono

Ovatko Jii Pee Leino ja Kari Tiainen ensi kaudella tallikavereita? Isoisä Leino myhäälee taustalla!

Enduron SM ratkaisut

Tämän kautinen hopea antoi muille varoituksen ensi vuodelle. Laaksonen jahtaa jo seitsemättä mestaruutta.

päivä sattui päätöskilpailuun Sipooseen, kun tulpan elektrodi putosi ja aikaa kului minuuttikaupalla viimeisellä pätkällä. Leinon voittaessa ei sillä ollut kuitenkaan enää merkitystä, sillä hopea oli jo taskussa.

-Perhana ei se mestaruus vaan tullut. Kyllä toi Jii Pee vaan kovaa menee ja niin tuntui myös tekevän Marko. Ensi vuonna pitää yrittää uudestaan. Mieli tekisi myös ajaa koko MM-kausi, mutta se on vielä monesta asiasta kiinni, manaili Aures.

Marko Laaksonen pronssia. Markoa on aiemmin pidetty vain Juhanin hitaampana pikkuveljenä, mutta nyt osoitti räväkällä tyyllillä ajava kaveri, että myös tulosta syntyy. Monesti fiilisten mukaan toimiva Marko ei viitsinyt edes lähteä Päitsille palelemaan, vaikka ensimmäisen osakisan perusteella juuri pronssi näytti olevan tarjolla. Ainoa

huono kilpailu oli Orimattilassa, missä si-joitus vasta seitsemäs. Röykässä ja Sipoossa oli sitten jo vauhti niin hurjaa, että luokkaphojia alkoi paukkua.

-En edes kuvitellut ottavani tänä vuonna mitalia, mutta nyt näytti auttavan kun Juhanin kanssa ollaan pari kuukautta treenattu tosissaan. Ennen jos vaikka sato, niin mentiin juoksemaan, mutta nyt on ajettu kelillä kuin kelillä kolme kertaa viikossa ja kisat päälle. Mä teen vielä koko ajan virheitä paljon enemmän kuin muut kärjessä. Kyllä tästä tuli tosi paljon lisää fiilistä yrittää ensi vuonna ottaa oikein tosissaan. Ajaa pitäisi vissiin enemmän ja vaihtaa ainakin uusi pyörä, sillä tämä on otettu käyttöön jo syksyllä -88. Merkkikään ei ole vielä selvillä, sanoi Marko.

Kärkikolmikron takana on myös uusia nimiä tulossa mukaan voitto-

taistoon. Neljänneksi sijoittunut Jukka Mäkilä oli kiinni jopa pronssissa, mutta paremmin hitaissa kisoissa viihtyvä kuski ei kauden lopussa enää aivan kärkeen yltänyt. Mies kaipaisikin selvästi lisää vauhtia ja tekniikkaharjoitusta, mikäli aikoo kehittyä.

Viides oli Jukka Järvinen, joka onnistuessaan ja aika ajoin on varmasti koko maan nopein metsäkuski. Ja ainakin villein. Kaverin ajotyylillä on aivan uskomaton, sillä pyörä heitetään sladiin kamalasta vauhdista ja kaasua hellittämättä. Kaatuilee kuitenkin paljon ja rikkoo vehkeitä. Hiukan kun saisi järkeä hommaan, niin voisi olla aivan voitmaton!

Samalla pistemäärällä oli myös Esa Helenius, joka jopa voittikin Orimattilan kisan. Sitä voidaan kuitenkin pitää tilastotappiona nopeammille miehille, sillä muualla ei

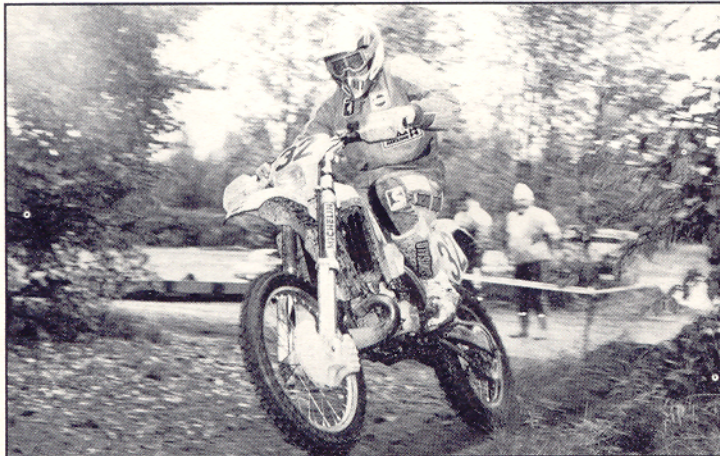
Esa kärkeen ehtinyt. Toivottavasti kuitenkin antaa intoa ensi kaudelle.

Niin ikään samoissa pisteissä on Juha Ylönen, joka alkaa lunastaa mieheen asetettuja odotuksia. Crossiakin ajanut kaveri etenee teknisesti ja räväkästi ja nyt alkavat myös pyörät pysyä maata kohti. Muutama kova pikis aika osoittaa, että myös vauhtia löytyy kun homma osuu kohdalleen.

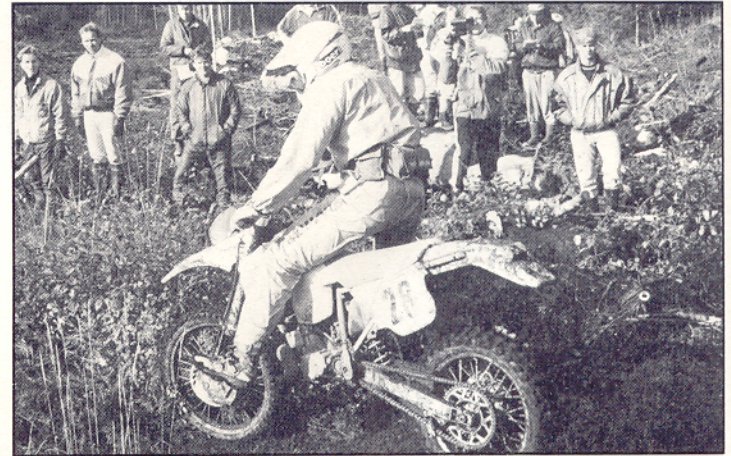
Pekka Viljakainen ajoi niin isolla, kuin piikilläkin ja sijoittui lopulta pikkuluokan kahdeksanneksi. Orimattilassa osoitti toiseksi ajamalla, että myös vauhtia löytyy. Kauden päätteeksi Pekka kuitenkin ilmoitti lopettavansa ajamisen kokonaan ja keskittyvänsä perheeseen ja työn tekoon. Sikäli lopetti kaveri huipulta, että hyvän siximenestyksen ansiosta olisi Husabergilta ollut luvassa pyöriä ja osia MM-sarjaan. Tieto ei kuitenkaan päätöstä muuttanut, joten kolme suomenmestaruutta voittanutta lahtelaista ei enää radoilla nähdä. Parin vuoteen????

Ison luokan Suomen Mestari Kari Tiainen. Karilla oli tänä vuonna vain yksi tavoite ja se oli Maailman Mestaruus. SM tulikin lähinnä työvoittoma, sillä vain kahdessa osakisassa oli mestari nopein. Päijänteellä ja sitten kauden päätöksessä Sipoossa. Toijalan kisa meni pipariksi etujarruongelmien takia, mutta muualla oli kaveri kuitenkin aina kärkikolmikossa. Ja Sipoon osoitti, että kyllä puristusta löytyy Suomesakin, kunhan keskittyminen on kohdallaan. Ensi vuonna ei mestari kuitenkaan puolusta titteliiään, sillä tarkoituksena on ajaa vain MM-sarjaa meikäläisellä lisensillä ja Italian sarjaa paikallisella!

-Lähden heti huomenna (Sipoon jälkeen) kahdeksi viikoksi italiaan. Tarkoiton on ajaa kaksi viimeistä italianmestaruuskisaa ja testata uusia pyöriä. Ne haluu, että mä kokeilisin kaikkia malleja ja niinpä jo keskiviikkona pitäisi testata uutta kolmepuolikasta nelaria. Ensi vuonna on ohjelmassa MM ja kahdeksan osanen italian sarja. Niistä puolet on yksi ja puolet kaksipäiväisiä. Suomessa ajan Päitsin ja Jämsän MM-osan. Kyllä tää SM silti niin hienolta tuntuu, että pitää

Maailmanmestari Tiainen ajoi myös toistamiseen Suomen mestariksi. Ensi vuonna kenttä jää kuitenkin muiden temmelettäväksi Karin metsästäessä Italian mestaruutta.

Dick Wicksell sai Röykässä huomata Laaksonen vauhdin. Sixivoittaja oli suomalaismetsissä tavallinen leivänsyöjä.

lähteä kunnolla juhlimaan, kertoi tyytyväinen Tiainen!

Juhani Laaksonen hopeaa. Juhani palasi yhden mitalittoman vuoden jälkeen taas karkijoukkoon ja otti hopeaa jo kuuden mestaruuden jatkoksi. Vanhana kilpakumppanina tunnen kaverin niin hyvin, että veikkasin viimevuoden pimenon jälkeen juuri tällaista paluuta. Juhani on ennenkin taantunut ja tullut sitten takaisin entistä parempana. Kahteen viimeiseen kisaan löytyi todella hurja vauhti ja niinpä Röykässä tuli yleiskisan voitto pitkään aikaan kovatasoisimmasta kilpailijakaartista. Harvoin pääsee kuittaamaan niin montaa Maailmanmestaria kerralla.

-Ollaan nyt syksyllä treenattu aika paljon ja kyllä se anto lisäpotkua kun ei ollut Sixissä mukana. Välillä jo tuntu, että into loppuu, mutta Röykässä itekin tunsin, että nyt kulkee. Sipoossa olin kotikisassa jotenkin jäykkänä, mutta aika hyvinhän se suju. Nyt maistuu taas ajo aivan erilailla. Ensi talvena pitää taas ajaa enemmän, kun edellinen meni melkein pelkäksi hiihtämiseksi. Kai sitä mestaruutta pitää lähteä taas yrittämään. Ai eikö Tiainen ajakaan SM:iä?

Hannu Koskinen pronssia. Viime vuonnakin samalle sijalle ajanut Koskinen oli huimassa kunnossa Toijalassa ja Orimattilassa. Molemmissa tuloksena voitto. Vielä Sixissä oli tahti sama, mutta ratkaisun hetkillä alkoi meno tökkiä. Mestaruus-

haaveet menivät oikeastaan lopullisesti Röykän jarrumurheisiin ja kaatumisiin. Tuloksena vasta kuudes sija. Sipoonkolmostila ei enää autannut pronssia korkeammalle. Ihme vauhdin kaveri on kuitenkin vanhoilla päivillään löytänyt!

-Perhana kun mä en tunn millän pysyvän pystyssä. Pronssia siitä vaan taas tuli. En mä oikeen tajuu mihin vauhti Sixin jälkeen katos. Ensi vuonna täytyy yrittää uudestaan, manasi pettynyt Koskinen.

Neljäs oli **Jukka Jääskeläinen**, joka on todella taitava kuski, mutta mielialat tuntuvat vaikuttavan liikaa tulokseen. Ensi vuonna kaiken osuessa kohdalleen on kuitenkin vaikea voitettava muille. Ehkä lisää crossiharjoitusta.

Viides **Jarkko Vainio**. Jarkko ajoi hyvät sijat Päitsillä ja Orimattilassa. Kova kaatuminen Hyvinkään crossiradalla ennen Sixiä vei miehen pariaksi päiväksi sairaalaan ja samalla katosi vauhti. Tsempin taas löytäessään on yksi mestarisuosikki ensi kaudella.

Kuudes **Jouni Sauren**. Tenho Syöttö Sauren väläytteli tälläkin kaudelle muutamaa otteeseen. Toiminta on kuitenkin turhan epävarmaa ja vanha hullunluukkukin on vaihtunut vain luukuksi.

Seitsemäs **Peter Weckman**. Wecku myös välillä väläyttelee, mutta ajo on sen verran epävarmaa,

Hannu Koskinen jäi kahdesta voitosta huolimatta ison luokan pronssille.

ettei aivan kärkeen ole vielä asiaa. Lisää ajotekniikkaharjoitusta.

Nuorten mestari **Karri Lahtinen**. Mestaruus oli kahden kauppaa Karri Lahtisen ja Sami Pölläsen välillä. Karri oli niskan päällä lähes koko ajan Päitsivoittonsa ansiosta ja niinpä Sami ei hyvästä loppukaudesta huolimatta päässyt ykköseksi asti. Kavereita verrattaessa voisi sanoa Karrin olevan crossityypissä ajossa teknisemmän, kun taas Sami menee metsässä aivan A-luokan pistemiesten vauhtia. Kolmas

oli **Janne Suominen**.

-Ajamista pitää varmasti harjoitella todella paljon aikaisempaa enemmän, jos haluaa A:ssa edes pisteille. Mieli tekisi kokeilla muutama MM kilpailu, mutta kaikki on vielä auki. Eikä pyörästäkään ole vielä mitään varmaa tiedossa, kertoi tyytyväinen Karri.

Aures antoi loppuun asti kunnan vastuksen Jii Peelle. Tuloksena piikkien SM hopeaa viime kauden pronssin perään.

MM-sarjassa mitali ja viides SM on Jii Peen listalla ensi vuodeksi!